

Soovitavad tegevused augustis (Antu Rohtla. Kalender mesinikule 2020)

Võib öelda, et mesilaspere uus aasta saab alguse, kui mesi on võetud ja toimub uue, talvituma mineva põlvkonna mesilaste üleskasvatamine. Uue põlvkonna kasvatamisega pannakse alus nii pere edukale talvitumisele kui ka järgmise aasta saagile. On kindlaks tehtud, et talve ei ela üle 60,8% neist mesilastest, kes on koorunud enne 25. juulit. (Krizan, 1979) 25. juuli ja 25. augusti vahel koorunud mesilastest hukkub talvel keskmiselt 17-20% ja 25. augusti ja 10. septembri vahel koorunud mesilastest ei ela ületalve 11-15%. Peale 10. septembrit koorunud mesilastest hukkub talveperioodi esimeses pooles juba üle 30%. Seega kuuekuist talveperioodi taluvad paremini need mesilased, kes on koorunud enne 10. septembrit. Teisisõnu - järgmise aasta meesaak ja perede talvitumine, sõltub jooksva aasta meevõtmisest, millal seda tehakse, et anda õigel ajal emale ruumi munemiseks. Teiseks sõltub talvitumine sellest, kui palju mett ära võetakse ja kui palju perete talvesöödaks jäetakse.

Mee võtmisega tuleb alustada siis, kui produktiivkorje loodusest lõpeb. Kõige selgemalt annab korje lõppemisest teavet kontrolltaru. Kui kontrolltaru kaal ei näita enam juurdekasvu (või on juurdekasvud minimaalsed, alla 0,5 kg päevas) on korje loodusest praktiliselt lõppenud. Eesti eri paigus lõpeb looduslik korje erineval ajal. Kui Lõuna-Eesti põllumajanduspiirkondades lõpeb looduslik produktiivkorje juba juulikuu II või III dekaadis, siis kanarbikupiirkondades võib see jätkuda veel 3-4 nädalat. Samuti ei ole välistatud augustis lehemeekorje.

Meevõtmise aja määramise märgiks on mee küpsemine. Mee küpsust saab määrata :

a) instrumentaalselt, ehk mee niiskusesisalduse mõõtmisega kas areomeetri või refraktomeetri abil; Väljavurritatava mee vee (niiskuse) -sisaldus ei tohi ületada 20% (EV Valitsuse määrus nr. 41.)

b) organoleptiliselt, ehk selle järgi millises ulatuses on meeraamid kaanetatud (meevõtmise algusperioodil loetakse küpseks, mesi, kui kärjed on kaanetatud 2/3 ulatuses. Korjeperioodi lõpupoole aga loetakse küpseks mesi, mis kärje pöörämisel ja selle raputamisel enam kannudest välja ei tilgu.

Kolmandaks korje lõppemise märgiks on isamesilaste e. leskede tõrjumine pesa äärmistele raamidele, kust nad hiljem tarust välja visatakse.

Meevõtmist võivad häirida järgmised tegurid:

Mesilaste tigidus: korje lõppemisel loodusest, muutuvadki mesilased mõnevõrra tigidamaks ja hakkavad rohkem oma pesa kaitsma.

Teiseks ohuteguriks meevõtmisel võib olla massilise varguse e, röövimise tekkimine. Esimesed röövimise tunnused on mesinikku saatvate mesilaste arvukuse suurenemine (enne järgmise taru avamist saadab mesinikku mõnikümme kuni mõnisada ebameeldivalt sumisevat mesilast.) Näib, et nende ebameeldivalt sumisevate mesilaste poolt väljasaadetud signaal ärritab ka tarusolevaid mesilasi Olgu siinkohal öeldud, et selline nähtus on järjest süvenenud viimase 20-25 aasta jooksul. Silmas tuleb pidada, et mesilastel ei oleks meevõtmise ajal juurdepääsu väljavõetud kärgedele, ega ka tarust väljalõigatud meega kärjesildadele.

Kui aga on juba alanud mõne pere massiline ründamine, siis on tõhusamaks abinõuks rünnatava pere paigutamine pimedasse, jahedasse kohta 2-3 päevaks.

Mitte mingil juhul ei tohi jätta (ka ühte) röövitavat peret saatuse hooleks, sest röövimine üha intensiivistub ja võib haarata terve perede grupi või ka mesila, mille tagajärjeks on juba mitmete või paljude perede hukkumine.

Kindlasti tuleb kohe peale meevõtmist alustada varroalesta tõrjega. Lesta tõrjumise meetoditest käesolevas kalendris pikemalt kirjutada ruumi puudusel ei ole võimalik. Varroatoosi (varroosi) tõrje kohta on ilmunud piisavalt kirjandust, millest üheks uuemaks ja paremaks (vaatamata mõnedele küsitavustele) tuleb pidada Taani Mesinike Liidu väljaannet, mis tõlgiti 2018 aastal ka eesti keelde. Soovitatav väljaanne kannab pealkirja **Varroos, Turvaline strateegia**.